

XIV РУКОВЕТ

Кара мајка Алију,
еј, и невјесту Ајрију;
еј, неће Ајра да ради,
еј, већ се с' мајком инади.

Кад то чуо Алија,
еј, он поћера Ајрију,
еј, па потеже он свој нож,
еј, да убије Ајрију.

Моли му се Ајрија:
"Еј, неубијме, Алија!"
"Еј, нај ти мајко, јабуку,
еј, нема више Ајрије."

Свака тица у шумици
еј, пјева пјесму весело,
а ја тужан, у тавници,
еј, пјевам пјесму жалосно.

Дјевојка виче из танка грла,
аман! - с висока брда:
"Море ли бити, што бит' не море,
риба без воде, тица без горе,
а ја дјевојка, без млада момка?"

Што но ми се Травник замаглио;
еј, да ли гори, да л' га куга мори?
Дјевојка га оком запалила,
еј, чарним оком, кроз срчали пенџер!

Узраст'о је зелен бор,
-ајде ми, ајде, вај! - *(припев)*
Узраст'о је зелен бор,
уз Алагин бјели двор,
-шибајде, шибайде, *(припев)*
шибајде, вар! *(припев)*
Ту је кметство и дивор,
и у кметству Нико мој.
Милиј' ми је Нико мој,
но све село и вас род!